

РЕШЕНИЕ

№ 3317

гр. София, 27.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 21.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **3539** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 40 от ЗДОИ.

Производството е образувано по жалба на Мария Николова Самарджиева от гр. София срещу мълчалив отказ на Кмета на Столична община за достъп до обществена информация, по искане за достъп до обществена информация вх. № 94 – ВД - 108 от 11.01.2010г.

В жалбата си жалбоподателката твърди на първо място, че оспореният мълчалив отказ е незаконосъобразен поради противоречие с процесуални правила, твърди, че съгласно разпоредбите на чл. 38 от ЗДОИ и чл. 59 от АПК административният орган е задължен да се произнесе по искането за достъп до информация, като постанови допускане до поисканата информация или отказ за предоставянето ѝ, като законът изисква и в двата случая да бъде издаден писмен акт, който да е мотивиран и в който да е посочено правното и фактическото основание за издаването или отказа за издаването му. Твърди, че като не е направил това административният орган е допуснал незаконосъобразен мълчалив отказ. На второ място твърди, че оспореният мълчалив отказ е незаконосъобразен, поради противоречие с материалния закон, а именно, поради това, че поисканата информация е обществена такава по смисъла на чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ и чрез предоставянето ѝ жалбоподателката би могла да си състави мнение за дейността на Кмета по въпросите, за които е поискана информация и за съвместната му дейност с неправителствени организации по тези въпроси. Твърди, че ответникът има качеството по чл. 3 ал. 1 от ЗДОИ. На последно място твърди, че информацията не попада под ограниченията, предвидени в ЗДОИ. Иска оспореният мълчалив отказ да бъде отменен, делото да бъде решено по същество, като се признае правото на достъп до исканата информация от жалбоподателката и да бъде задължен ответника да предостави исканата информация. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата Кметът на СО, чрез процесуалния си юрк. Личева, изразява становище, че жалбата е недопустима, тъй като в конкретния случай не е налице заявление за достъп до обществена информация, по което е следвало административният орган да се произнесе с издаването на съответен административен акт. Твърди, че това е така, тъй като заявлението за достъп е подадено през виртуалното деловодство на СО, като по този начин не са изпълнени изискванията на чл. 23 ал. 3 и чл. 24 ал. 2 вр. ал. 3 т. 1 от ЗДОИ. Твърди освен това, че съдът въобще не е сезиран със жалба, тъй като същата отново е подадена чрез виртуалното деловодство на СО и съответно не е подписана от жалбоподателката. Във връзка с горното твърди на първо място, че жалбата е недопустима и като такава следва да се остави без разглеждане, а

алтернативно твърди, че жалбата е неоснователна, поради липсата на предмет, заявление за достъп до информация, не е възникнало задължение на административния орган да се произнесе по него, поради и което не е налице мълчалив отказ.

По допустимостта на жалбата:

Производството е образувано по молба на жалбоподателката на основание чл. 152 ал. 4 от АПК, с искане да бъде изискана подадена от нея жалба до АССГ чрез виртуалното деловодство на СО, като посочената молба, по която е образувано производството пред съда е подписана, като от съдържанието ѝ е видна изразената поддръжка на жалбата от жалбоподателката. Предвид това съдът намира и е приел, че жалбата е редовно подадена, доколкото същата се явява подписана чрез молбата, с която е поискано жалбата да бъде изискана от СО. Във връзка с горното съдът намира, че нередовностите в жалбата, доколкото ги е имало, са санирани от момента на подаването ѝ на основание чл. 158 ал. 4 от АПК. Поради горното съдът намира за неоснователно възражението на ответника за нередовност на жалбата. В тази връзка съдът намира за необходимо и да отбележи, че виртуалното деловодство на СО е създадено с цел улесняване на достъпа на гражданите до административни услуги и до възможността им да подават молби, жалби, сигнали и други, особено що се отнася до гражданите с увреждания, от която категория е и жалбоподателката. Да се приеме обратното и да се изисква повторното представяне на жалбата в хартиено копие до СО, би означавало да се обесмисли виртуалното деловодство и вместо за улеснение да се стигне до извършването на едно и също нещо два пъти. Поради горното съдът намира, че жалбата е редовно подадена чрез виртуалното деловодство на СО и във връзка с цитираните по – горе молба за изискването ѝ, която е подписана и поддръжката на жалбата, намира същата за редовна.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 ал. 2 от АПК за оспорване на мълчалив отказ, тъй като видно от представено по делото заявление за достъп до информация, представено с административната преписка, същото е подадено на 11.01.2010г. под вх. № 94 – ВД – 108 от същата дата, а жалбата е подадена чрез виртуалното деловодство на СО на 10.02.2010г., видно от отметка на нея от виртуалното деловодство на СО. Жалбата е подадена от страна, която би била адресат на акта и съответно има интерес от оспорването на мълчаливия отказ, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Въз основа на горното съдът намира, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд София – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Със заявление вх. № 94 – ВД - 108 от 11.01.2010г. жалбоподателката е поискал достъп до обществена информация – относно „разработките, отнасящи се до територията на СО, и изпълнени от неправителствената организация Агенция за устойчиво развитие и евроинтеграция”, като в подточка е посочена точно исканата информация. В заявлението са посочени по чл. 25 от ЗДОИ данните, както и формата, под която се иска достъпът до информация, а именно копие на хартиен носител на част от информацията и преглед на информацията на определено място в СО, съгласно изискванията на чл. 26 от ЗДОИ. По посоченото заявление е постановен и оспореният в това производство мълчалив отказ за достъп до обществена информация.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по съображенията изложени по – долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че искането за предоставяне на обществена информация е отправено до административен орган, в чието правомощие е предоставянето на обществена информация и който създава или съхранява исканата информация, съгласно чл. 3 ал. 1 от ЗДОИ. Оспореният мълчалив отказ обаче е издаден

при неспазване на предвидената от закона форма, при извършено съществено нарушение на административно производствените правила и материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

Съгласно чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Безспорно ответникът в това производство се явява задължен субект по смисъла на ЗДОИ. Исканата от жалбоподателя информация касае предоставяне на информация относно разработки, отнасящи се до Столична община – списък на разработките между СО и Агенция за устойчиво развитие и евроинтеграция, справка за размера на средствата, с които са изпълнени разработките, включително средства на СО, както и справка за подразделението, където се съхраняват разработките. Тази информация е обществена, тъй като касае разработки, отнасящи се за територията на Столична община, като с исканата информация жалбоподателката би си съставила мнение относно дейността на задължения субект Столична община във връзка с разработките, финансирането и изпълнението им.

На следващо място информацията е поискана на хартиен носител и като преглед на информацията на определено място от задължения субект, като са спазени изискванията на ЗДОИ, за това да се посочи в каква форма се иска информацията, като в този случай за административният орган възниква задължението да я представи. В тази връзка е възникнало задължение за административният орган да представи исканата информация на хартиен носител, като съгласно разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ административният орган в случай на отказ е следвало да издаде мотивирано решение за това. Видно от събраните по делото доказателства обаче административният орган не е предоставил исканата информация, както и не е постановил мотивирано решение за отказ за предоставянето ѝ. Напротив той е постановил мълчалив отказ, като по този начин не е спазил изискуемата се от закона форма – писмената, както и е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като законовото изискване е предоставянето или отказът за достъп до обществена информация да е мотивирано. А в конкретния случай това не е така. Видно от събраните по делото доказателства административният орган въобще не е отговорил По искането за предоставяне на достъп до обществена информация № 94 – ВД - 108 от 01.01.2010г. от жалбоподателката, административният орган не се е произнесъл нито с положително нито с отрицателно решение, като по този начин е постановил мълчалив отказ.

На следващо място неоснователно е възражението на ответника, че тъй като заявлението за достъп до обществена информация е подадено чрез виртуалното деловодство на СО, същото не отговаря на изискванията на чл. 24 ал. 2 и чл. 24 ал. 3 (погрешно посочен в отговора на ответника на жалбата като чл. 23 ал. 3) от ЗДОИ, както и на чл. 25 ал. 3 от ЗДОИ, поради и което твърди, че ответникът въобще не е бил сезиран със заявление за достъп до информация, от което следва, че въобще за него не е възникнало задължение да отговори, т.е. твърди, че няма мълчалив отказ. Това възражение на ответника е неоснователно по следващите съображения. На първо място виртуалното деловодство на СО е създадено с цел улесняване на достъпа на гражданите при подаването на молби, жалби сигнали и друго. Съдът намира, че същото се отнася в много голяма степен до хора с увреждания, от която категория е и жалбоподателката видно от представено по делото ЕР на ТЕЛК. Видно от общите правила за използване на виртуалното деловодство на СО, достъпни през интернет страницата на СО, в същите изрично е посочено, че всички уведомления и заявления за организиране на събрания, митинги и манифестации и др., не се приемат чрез виртуалното деловодство, други изключения обаче не са посочени. Не е посочено, че заявленията за достъп до информация не могат да бъдат подавани чрез виртуалното деловодство. Поради горното съдът намира, че заявленията за достъп до информация не са изключени от

обхвата на виртуалното деловодство на СО, поради и което намира, че подаденото заявление за достъп до информация от жалбоподателката, е редовно подадено и като такава е поставило началото на административното производство по достъп до исканата информация. След като е бил редовно сезиран с искане за достъп до информация, административният орган е следвало да представи отговор.

На следващо място съгласно чл. 24 ал. 2 от ЗДОИ „заявлението се счита за писмено и в случаите, когато е направено по електронен път при условия, определени от съответния орган”. Видно от страницата „виртуално деловодство на СО”, административният орган е определил такива правила, като жалбоподателката ги е изпълнила и е подала заявлението през виртуалното деловодство. Органът като му е дал номер съответно е приел, че са изпълнени всички негови изисквания, така както ги е определил, за да получи заявлението. Това, че ответникът не е дал специфичният номер, както твърди, който се изисква за регистрирането на заявления за достъп до обществена информация, е изцяло грешка и неизпълнение на собствените правила на ответника. Да се приеме, че не съществува сезиране със заявление за достъп до обществена информация, в следствие издаването на такъв специфичен номер от ответника, при положение, че жалбоподателката е изпълнила всички негови изисквания по утвърдените правила на виртуалното деловодство, би означавало да се допусне ответникът да черпи права от собственото си противоправно поведение.

На следващо място дори и да е приел, че не е редовно сезиран с искане за достъп до информация чрез виртуалното деловодство, за ответника възниква задължението да укаже на жалбоподателката в какво се състои нередовността на искането и да й даде съответен срок за отстраняване на нередовностите. Същото задължение следва от общата разпоредба на чл. 30 от АПК и от специалните такива на чл. 29 от ЗДОИ и чл. 7.3 от вътрешните правила на СО за организацията на административното обслужване от администрацията на СО (чл. 7 условия за достъп до обществена информация). Като не е направил това административният орган отново е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав счита, че оспореният в това производство мълчалив отказ е незаконосъобразен, поради неспазване на установената от закона форма, нарушение на материално правни норми, тъй като поисканата информация е от категорията на обществената такава и нарушение на съществени административнопроизводствени правила (липса на мотиви). Поради горното настоящият състав намира, че оспореният мълчалив отказ на Кмета на СО следва да се отмени и делото да му бъде върнато с указание да предостави исканата информация.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2, чл. 173 ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказа на Кмета на Столична община за достъп до обществена информация, по искане за достъп до обществена информация вх. № 94 – ВД - 108 от 11.01.2010г. на жалбоподателката Мария Николова Самарджиева.

ИЗПРАЩА преписката на Кмета на Столична община с указание да предостави на жалбоподателката Мария Николова Самарджиева поисканата със заявление вх. № 94 – ВД - 108 от 01.01.2010г. информация в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на решението.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

1 М 1

Приложение № 11 към чл. 2, т. 11

Съд: АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД Делото №: 3539/2010
СОФИЯ-ГРАД
Адрес: София ул. Вашингтон 17 Второ отделение 37 състав
№ на страната в спис. на лицата 1 Дата: 28.10.2010
за призоваване:

СЪОБЩЕНИЕ

До **МАРИЯ НИКОЛОВА САМАРДЖИЕВА**
/ адресат - трите имена на ФЛ, на едноличния търговец с фирмата му, наименование на ЮЛ /
като **Жалбоподател**
/ процесуално качество на адресата - ищец, ответник, подпомагаща страна /
СОФИЯ, Ж.К. СВЕТА ТРОИЦА, БЛ. 356 ЕТ.16 АП.56
/ точен адрес на адресата - посочен по делото / настоящ, постоянен на ФЛ, седалище, адрес на управление на ЕТ и ЮЛ /
Приложено, връчваме Ви препис от решение по дело №3539/2010, постановено от **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отд., 37 състав.**
Решението подлежи на обжалване, както е посочено в него.

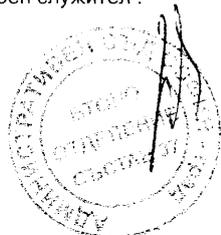
Забележка: Лица, чрез които не може да бъде връчено съобщението, съгласно чл. 46, ал.3 от ГПК:

/на срещна страна, лица, заинтересовани от изхода на делото или изрично посочени в писмено изявление на адресата /

На основание чл.5 ал.2 от Наредба №7/22.02.08г. за утвърждаване на образците на книжа, свързани с връчването по ГПК, на адресата са указани задълженията по чл.40 и чл.41 от ГПК, чл. 137 ал.7 от АПК, както и последиците от неизпълнението им.

Забележка: Вижте указанията на гърба на съобщението.

Съдебен служител : Ани Димитрова

Handwritten signature of Ani Dimitrova.

01.11.2010